

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань екологічної політики та природокористування

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-27-06; факс: 255-22-72

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ВИСНОВОК

на проект Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д), підготовлений до другого читання

Відповідно до частини 6 статті 118 Регламенту Верховної Ради України Комітетом з питань екологічної політики та природокористування розглянуто на засіданні 19 червня 2022 року (Протокол № 127) зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д), який прийнято Верховною Радою України за основу 21 липня 2020 року (Постанова Верховної Ради України № 813-ІХ).

За результатами обговорення членами Комітету щодо остаточної редакції проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д) до другого читання, запропоновано **підтримати** зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д), зазначені у підпунктах 1), 3), 4), 7), 8), 9), 10), 11), 13), 14), 16), 17), 18), 20), 23), 24), 27), 28) пункту 1, а також зауваження зазначені в пунктах 2, 4, 7, 9, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, а саме:

Пункт 1:

Підпункт 1:

Термін «біовідходи» викласти у такій редакції: «біовідходи - відходи, що мають властивість піддаватися анаеробному або аеробному розкладу, такі як відходи харчових продуктів або відходи харчової промисловості на всіх етапах виробництва та споживання, відходи від зелених насаджень»;

Підпункт 3:

Термін «видалення відходів» викласти в редакції: «3) видалення відходів – операція, що не є відновленням відходів, навіть якщо одним із наслідків такої операції є використання речовин або енергії. Перелік операцій з видалення відходів наведено в додатку 1;»;

Термін «відновлення відходів» викласти в редакції: «5) відновлення відходів – операція, у результаті якої відходи використовуються для корисних цілей,

замінюючи матеріали, які мали бути використані для виконання певної функції або які підготовлені для виконання цієї функції на підприємстві чи в іншій господарській діяльності. Перелік операцій з відновлення відходів наведено в додатку 2.»;

Підпункт 4:

Не дивлячись на те, що Цивільний кодекс України оперує поняттям «оборот», більшість прогресивних євроінтеграційних законів використовує термін «обіг». Для введення розширеної відповідальності виробника важливим є термін «введення в обіг», як він використовується у ЗУ «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» - надання продукції на ринку України в перший раз.

З метою уникнення різночитань, пункт 4 частини першої статті 1 законопроекту викласти в наступній редакції: «виробник продукції – суб'єкт господарювання, що вводить в обіг продукцію, тобто, надає продукцію, яку він виробляє або імпортує, на ринку України в перший раз».

Підпункт 7:

Термін «зберігання відходів» викласти у такій редакції:

«14) зберігання відходів – утримання відходів на об'єктах збирання, у тому числі до їх оброблення, протягом не більше одного року з моменту їх утворення, що є безпечним для здоров'я людей та навколишнього природного середовища відповідно до екологічних та санітарно епідеміологічних вимог;»

Підпункт 8:

У терміні «послуга з управління побутовими відходами» слово «інша» виключити. Також приведено у відповідність норми розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення», в частині внесення змін до закону України «Про житлово-комунальні послуги».

Підпункт 9:

У статті 47 слово «система» замінити словом «об'єкт» та викласти редакції:

«5. Вимоги цієї статті не поширюються на утворювачів побутових відходів, які передають такі відходи до об'єктів управління побутовими відходами, пунктів приймання або роздільного збирання відходів від продукції, на яку поширюється розширена відповідальність виробника, або які самостійно, шляхом компостування, обробляють біовідходи на присадибних, дачних і садових ділянках.

Підпункт 10:

У пункті 4 частини другої статті 3 законопроекту термін «органи влади» доповнено словом «державної»:

«4) формування конкурентного середовища у сфері управління відходами - суб'єкти господарювання, органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не повинні вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію у сфері управління відходами.»;

Підпункт 11:

Підпункт 4 частини першої статті 3 законопроекту «4) запровадження принципу «забруднювач платить» для покриття витрат на управління відходами їх утворювачами та власниками;» виключити.

Підпункт 13:

Частину першу статті 11 викласти в наступному змісті: «Суб'єктами права власності на відходи є фізичні та юридичні особи, територіальні громади, держава».

Підпункт 14:

В пункті 3 частини першої статті 25 законопроекту у терміні «міжмуніципальне співробітництво територіальних громад» слово «міжмуніципального» виключити.

Підпункт 16:

До частини другої статті 52 законопроекту внесено зміни: «2. Порядок розроблення, погодження та затвердження місцевих планів управління відходами затверджується Кабінетом Міністрів України.».

У зв'язку з цим, потребуватиме внесення змін до повноважень Кабінету Міністрів України (стаття 19 законопроекту).

Зокрема, частину першу статті 19 законопроекту доповнити підпунктом «15» такого змісту: «15) затвердження Порядку розроблення, погодження та затвердження місцевих планів управління відходами.».

Підпункт 17:

Частину першу статті 32 законопроекту викласти у такій редакції:

«1. У територіальних громадах з чисельністю населення понад 500 тисяч осіб рішенням міської, сільської, селищної ради визначається адміністратор послуги з управління побутовими відходами.».

Підпункт 18:

Пункти 1-5 розділу XI "Прикінцеві та перехідні положення" викласти у такій редакції:

«1. Цей Закон набирає чинності через 12 місяців з дня його опублікування, крім: пункту 1 частини третьої статті 10 цього Закону, який набирає чинності через сім років після встановлення законом розширеної відповідальності виробника щодо відходів, які утворилися внаслідок споживання/використання певної продукції;

статті 40 цього Закону (в частині фінансової гарантії), яка набирає чинності одночасно з введенням в дію закону щодо фінансової гарантії.

Установити, що управління відходами видобувної промисловості, що утворилися внаслідок проведення розвідувальних робіт, видобутку, оброблення (перероблення, збагачення) та зберігання корисних копалин, розроблення родовищ корисних копалин, до прийняття окремого закону у сфері управління відходами видобувної промисловості здійснюється відповідно до норм цього Закону.

2. Закон України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36—37, ст. 242 із наступними змінами) втрачає чинність з моменту набрання чинності цим Законом.

3. Суб'єкти господарювання у сфері управління небезпечними відходами, що здійснюють збирання та оброблення небезпечних відходів, зобов'язані отримати ліцензію на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами протягом шести місяців з моменту набрання чинності цим Законом.

Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами, установки яких експлуатуються на день набрання чинності цим Законом отримують дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів:

протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом - щодо установок потужністю 100 тонн на добу або більше;

протягом одного року після набрання чинності цим Законом – щодо установок потужністю менше 100 тонн на добу.

4. Якщо регіональним планом управління відходами передбачено продовження строку експлуатації місць розміщення відходів (полігонів, звалищ), які не відповідають вимогам цього Закону, суб'єкт господарювання, що здійснює управління таким місцем розміщення відходів, повинен разом з документами на отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів подати план та техніко-економічне обґрунтування приведення місця розміщення відходів у відповідність з вимогами законодавства.

Вимоги до плану приведення місця розміщення відходів у відповідність з вимогами законодавства затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Якщо регіональним планом управління відходами передбачено припинення експлуатації місця розміщення відходів (полігону, звалища), яке не відповідає вимогам цього Закону, власник (балансоутримувач) такого місця розміщення відходів повинен забезпечити розроблення та виконання проекту рекультивації місця розміщення відходів та догляд за ним після припинення експлуатації протягом строку, встановленого цим Законом.

Установити, що з 1 січня 2030 року експлуатація місць розміщення відходів (полігонів, звалищ), що не оснащені системами вилучення та знешкодження біогазу та фільтрату, системами моніторингу викидів в атмосферне повітря та моніторингу забруднення ґрунтів і підземних вод, забороняється.

Ці вимоги не застосовуються, якщо суб'єкт господарювання, що здійснює управління місцем розміщення відходів, виконує план приведення місця розміщення відходів у відповідність з вимогами законодавства у відповідності згідно з графіком, визначеним умовами дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів.

5. Виконавчі органи місцевих рад визначають комунальне підприємство - адміністратора послуги з управління побутовими відходами у строк не більше шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Суб'єкти господарювання, визначені виконавцями послуг з вивезення побутових відходів, що на момент набрання чинності цим Законом мають чинний договір на надання відповідних послуг з органами місцевого самоврядування, повинні переукласти такий договір з адміністратором (у разі його визначення).

Договір про надання послуги з управління побутовими відходами переукладається на той самий строк, на який він був укладений з органом місцевого самоврядування.»

Пункт 7 відповідно вважати пунктом 6.

Пункт 8 відповідно вважати пунктом 7.

До визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами та встановлення тарифу на послугу з управління побутовими відходами функції виконавця послуги з управління побутовими відходами здійснює суб'єкт господарювання, визначений виконавцем послуг з вивезення побутових відходів у встановленому порядку.

У пункті 8 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» підпункт 2 виключити;

Підпункт 3 після слів «цього Закону» доповнити словами «до моменту набрання чинності цим Законом;»

Підпункт 20:

Пункт 3 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту виключено.

Підпункт 23:

У пункті 14 частини першої статті 22 законопроекту слово «житлово-комунальної» замінити словом «комунальної».

Підпункт 24:

Статтю 25 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», що пропонується у змінах до законопроекту розділом XI «Прикінцеві та перехідні положення» викласти у новій редакції:

«1. Споживачі зобов'язані укласти договір про управління побутовими відходами з виконавцем послуги з управління побутовими відходами, визначеним у встановленому законодавством порядку.

Якщо інше не визначено законом, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, управитель багатоквартирного будинку або інша уповноважена особа, яка укладає колективний договір про надання комунальних послуг, згідно з правилами благоустрою території населеного пункту, розробленими з урахуванням схеми санітарного очищення населеного пункту та затвердженими органом місцевого самоврядування, укладає договір про надання послуги з управління побутовими відходами з виконавцем послуги з управління побутовими відходами.

2. Одиницею виміру обсягу наданих послуг з поводження з побутовими відходами є кілограм, тонна, кубічний метр або інша одиниця, визначена правилами надання відповідної комунальної послуги, що затверджуються уповноваженим законом органом.

Одиниця виміру обсягу наданих послуг з поводження з побутовими відходами встановлюється органом місцевого самоврядування.

3. Критерієм якості надання послуг з управління побутовими відходами є дотримання графіка збирання та перевезення побутових відходів, дотримання правил надання послуг з управління побутовими відходами та інших вимог законодавства.

4. Послуга з управління побутовими відходами надається згідно з умовами договору, що укладається з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, Законом України «Про управління відходами» та вимогами правил надання послуг

з управління побутовими відходами, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.».

Підпункт 27:

З метою уникнення розбіжностей у вживанні термінів по тексту законопроекту (пункт 41 частини першої статті 1, назва розділу II, стаття 14) призвести до єдиного терміну «суб'єкти у сфері управління відходами». У назві розділу «Розділ II. СУБ'ЄКТИ У СФЕРІ З УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ», слово «З» виключити.

Підпункт 28:

Частину третю статті 46 законопроекту після слів «Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника;» доповнити словами «Реєстр суб'єктів господарювання у сфері оброблення відходів».

Пункт 2:

У підпункті 11) частини першої статті 1 законопроекту в терміні «власник відходів», а також у підпункті 41) частини першої статті 1 у терміні «утворювач відходів» слова «або її відокремлений підрозділ, або фізична особа-підприємець» виключено.

Пункт 4:

Частину третю статті 11 викласти в наступній редакції: «У разі приватизації або реорганізації державного підприємства, у результаті діяльності якого накопичено відходи, право власності на відходи та обов'язок щодо відшкодування заподіяної відходами шкоди для здоров'я людини, майна фізичних або юридичних осіб і навколишнього природного середовища переходить до правонаступника такого підприємства, якщо інше не передбачено договором купівлі-продажу цього підприємства або законом».

Пункт 7:

Частину другу статті 51 законопроекту викласти у такій редакції:

«2. Регіональні плани управління відходами розробляються та затверджуються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями. Проекти регіональних планів погоджуються із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства. Регіональний план управління відходами охоплює всю територію відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим.».

Пункт 9:

Зауваження враховано, шляхом внесення відповідних змін до розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення», в частині змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Пункт 13:

Пункт «е» частини п'ятої статті 43 викласти в редакції: «е) маршрут перевезення небезпечних відходів;».

Пункт 14:

Дане зауваження враховано, та викладено в редакції до розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» (у підпункті 18 пункту 1).

Пункт 15:

Виключити частину шосту статті 51 законопроекту «6. Наявність затвердженого регіонального плану управління відходами є обов'язковою умовою для фінансування з державного і обласного бюджетів програм і заходів у сфері управління відходами на території відповідної області.».

Пункт 17:

Частину першу статті 57 законопроекту після слова «несуть» доповнено словами «відповідно до закону».

Пункт 18:

У статті 58 законопроекту слово «законодавство», замінити словом «закон».

Пункт 19:

Частину першу статті 59 законопроекту слід викласти в такій редакції: «Спори, що виникають у сфері управління відходами, вирішуються судом у встановленому законодавством порядку».

Пункт 20:

У пункті 8 частини першої статті 21 зазначено вірну назву «Базельської конвенції про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням».

Врахувати **частково пропозиції**, зазначені в підпунктах 5), 6), 21) пункту 1, а також в пунктах 3, 10, а саме:

Пункт 1:

Підпункт 5:

5) відновлення відходів – операція, у результаті якої відходи використовуються для корисних цілей, замінюючи матеріали, які мали бути використані для виконання певної функції або які підготовлені для виконання цієї функції на підприємстві чи в іншій господарській діяльності. Перелік операцій з відновлення відходів наведено в додатку 2;

В даному визначенні термін «відновлення» повністю відповідає Рамковій Директиві та сприятиме гармонізації законодавства України на шляху до ЄС.

Підпункт 6:

Термін «відходи» залишити у редакції, запропонованій до II читання низкою народних депутатів, яка відповідає Директиві, а саме:

«7) відходи - будь-які речовини, матеріали і предмети, яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися;»

Щодо терміну «відходи харчових продуктів», то у зв'язку з тим, що термін є досить обширним та включає ряд виключень, тому надмірна деталізація в даному законі є недоречною.

Підпункт 21:

Частину першу статті 12 законопроекту після слів «не встановлений,» доповнено словами «невідкладно, але не пізніше 24-х годин з моменту виявлення таких відходів,».

У підпункті «4)» частини другої статті 12 слова «незаборонених законом» замінити словами «визначених законом».

Щодо застосування терміну «утилізація», то Україна переходить на європейську систему операцій управління відходами, серед яких відсутня така операція, як «утилізація відходів».

Пункт 3:

В частині сьомій статті 10 законопроекту виключити слова «цивільну та».

Разом з цим, частину 1 статті 57 законопроекту доцільно після слова «адміністративну,» доповнити словами «адміністративно-господарську,»

Пункт 10:

У змінах до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» позицію викласти у такій редакції:

«доповнити пунктами 54¹ та 54² такого змісту:

«54¹) затвердження місцевих планів управління відходами;»

54²) визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами;»;

У змінах до пункті «а» частини першої статті 30:

В частині доповнення статті новими пунктами, пункт «25) визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами;» виключено, таким чином зміниться подальша нумерація пропонованих пунктів повноважень.

У частині 5 статті 32 виключено пункт «3) здійснює контроль за якістю наданої споживачам послуги з управління побутовими відходами та за виконанням окремих операцій з управління побутовими відходами;».

Не враховувати зауваження, зазначені в підпунктах 2), 12), 15), 19), 22), 25), 26) пункту 1 та зауваження зазначені в пунктах 5, 6, 8, 11, 12, 16, а саме:

Пункт 1:Підпункт 2:

В законі запропоновано вимоги щодо збирання таких «великогабаритних відходів» окремо від інших побутових відходів (частина 3 статті 30) і тариф на нього також встановлюється окремо. Тому надмірна деталізація термінології в цьому пункті є недоцільною.

Підпункт 12:

Зауваження не враховано оскільки частини перша - четверта статті 6, частини перша і друга статті 7 та частина перша статті 10 законопроекту регламентують загальні вимоги Рамкової Директиви ЄС про управління відходами до впровадження заходів з підготовки відходів до повторного використання, рециклінгу та інших операцій з відновлення відходів, а також національного переліку та розширеної відповідальності виробника.

Підпункт 15:

Законопроектом (Розділ XI «Прикінцеві та перехідні положення») передбачено зміни до Закону України «Про органи місцевого самоврядування в Україні) запропоновано визначити, які повноваження органів місцевого самоврядування є власними, а які делегованими. Законопроект містить загальну норму щодо повноважень органів місцевого самоврядування у сфері управління відходами.

Підпункт 19:

За своєю суттю законопроект є Рамковим та має на своїй меті впровадити в національне законодавство основоположні принципи та положення європейського законодавства у сфері управління відходами, зокрема, запровадження ієрархії управління відходами та основні вимоги до розширеної відповідальності виробника, вводиться система довгострокового планування управління відходами на національному, регіональному та місцевому рівнях.

Цей закон стане основою, базисом для розробки спеціалізованого секторального законодавства, зокрема таких законів як «Про упаковку та відходи з упаковки», «Про відходи видобувної промисловості» «Про електричне та електронне обладнання», «Про батареї та акумулятори», «Про відходи з транспортних засобів» та ін.

Проект Закону за предметом правового регулювання належить до сфер правовідносин, які регулюються правом Європейського Союзу (acquis ЄС). Джерелом права Європейського Союзу (acquis ЄС) є Директива 2008/98 про відходи, що прямо стосуються питань управління відходами.

Відповідно до Угоди про асоціацію Україна має наблизити своє законодавство у сфері охорони навколишнього природного середовища в цілому та управління відходами зокрема, до законодавства Європейського Союзу.

Стаття 2 Директиви 2008/98 про відходи дає аналогічний перелік відходів, які виключаються з під дії Закону. Крім того, в статті 1 зазначеної Директиви передбачено загальний предмет та сферу дії. Окрім того, відповідно до статті 3 Директиви 'waste' means any substance or object which the holder discards or intends or is required to discard; - що в повній мірі відображено законопроектом.

Відповідно до пунктом 26 статті 1 законопроекту чітко передбачено, що побутові відходи не включають медичні відходи. Тому зауваження стосовно неврегулювання даного виду відходів є необґрунтованим.

Підпункт 22:

Віднесення до повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища забезпечення формування державної політики у сфері управління відходами, є обґрунтованим, враховуючи вимоги частини 1 статті 6 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади»: «1. Міністерство є центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику в одній чи декількох визначених Кабінетом Міністрів України

сферах, проведення якої покладено на Кабінет Міністрів України Конституцією та законами України.».

Поряд з цим, є діюча аналогічна норма закону «Про моніторинг, звітність і верифікацію парникових газів» (ч. 1 ст. 7 закону) «1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, у сфері моніторингу, звітності та верифікації, належить: 1) забезпечення формування державної політики у сфері моніторингу, звітності та верифікації;...».

Підпункт 25 і 26:

На етапі прийняття Рамкового закону про управління відходами доцільно буде внести необхідні визначення та терміни, які б відповідали Директиві Європейського Парламенту та Ради 2008/98/ЄС від 19 листопада 2008 року про відходи та скасування деяких Директив. Після прийняття цього закону буде розроблено ряд законодавчих актів, які комплексно регулюватимуть питання управління відходами відповідно до Європейських Директив.

Пункт 5:

Концепт щодо розширеної відповідальності виробника новий для українського законодавства, і полягає у вимозі до виробника організувати збирання та перероблення певного виду продукції, що вводиться в обіг. Механізм розширеної відповідальності виробника не є підприємницькою діяльністю та, в подальшому, буде визначений у спеціальних законах, розроблення яких передбачено Національним планом управління відходами до 2030 року. Зокрема, проект Закону України «Про упаковку та відходи упаковки», «Про батареї та акумулятори», «Про відходи електричного та електронного обладнання» тощо. Водночас, статтею 10 законопроекту передбачається підґрунтя для прийняття таких законів, оскільки цей законопроект є рамковим для реформи управління відходами.

Пункт 6:

Стаття 27 законопроекту, що регулює небезпечні відходи не містить положення щодо регулювання перевезення небезпечних вантажів та має посилання на Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів».

Пункт 8:

Законопроект регулює відносини перевезення небезпечних вантажів в рамках виконання зобов'язань, передбачених Базельською конвенцією про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням, перевезення вантажів всередині країни, яке здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про перевезення небезпечних вантажів» не регулюється.

Пункт 11:

Відповідно до частини першої статті 12 Закону України «Про житлово-комунальне господарство», надання житлово-комунальних послуг здійснюється виключно на договірних засадах.

Частиною першою статті 13 визначено, що «Договір про надання комунальної послуги укладається між виконавцем відповідної послуги та споживачем або особою, яка відповідно до договору або закону укладає такий договір в інтересах споживача, або з управителем багатоквартирного будинку з метою постачання електричної енергії для забезпечення функціонування спільного майна

багатоквартирного будинку.»

Відповідно до частини 1 статті 25 «1. Споживачі зобов'язані укласти договір про поводження з побутовими відходами з особою, визначеною у встановленому законодавством порядку.»

Враховуючи зазначене, управління побутовими відходами є обов'язковою комунальною послугою та потребує укладання договорів.

Пункт 12:

Порядок створення спеціальних рахунків та зарахування коштів на них вже юридично врегульовано до інших комунальних послуг, зокрема спеціальними Законом України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення і теплопостачання». Таким чином, аналогічну систему відкриття спеціальних рахунків щодо інвестиційних проектів інших комунальних послуг врегульовано.

Пункт 16:

Статті 56 та 57 законопроекту не встановлюють або змінюють питання щодо оподаткування, не впливають на норми Податкового кодексу та зобов'язання платників податків, а тільки закладають механізми та економічні інструменти для дотримання ієрархії управління відходами та фінансування заходів у сфері управління відходами.

Зважаючи на викладене, Комітет **ухвалив висновок та прийняв рішення:**

1. Підтримати зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д) зазначені у підпунктах 1), 3), 4), 7), 8), 9), 10), 11), 13), 14), 16), 17), 18), 20), 23), 24), 27), 28) пункту 1, а також зауваження зазначені в пунктах 2, 4, 7, 9, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, викладені у мотивувальній частині цього висновку з внесенням відповідних змін до порівняльної таблиці.

2. Врахувати частково зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д), зазначені у підпунктах 5), 6), 21) пункту 1, а також в пунктах 3, 10, викладені в мотивувальній частині цього висновку.

3. Взяти до відома зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д), викладені у підпунктах 2), 12), 15), 19), 22), 25), 26) пункту 1 та зауваження зазначені в пунктах 5, 6, 8, 11, 12, 16.

4. Пропозиції щодо остаточної редакції законопроекту для внесення до порівняльної таблиці, підготовленої до другого читання, подати в редакції Комітету від народного депутата України Бондаренка О. В.

5. Секретаріату при внесенні до порівняльної таблиці пропозицій та поправок, за результатами прийнятих Комітетом рішень, змінити нумерацію, висновки та обґрунтування, у разі потреби, підготувати нову порівняльну таблицю.

6. Надати Голові Комітету право, при необхідності, вносити техніко-юридичні правки до законопроекту, із зміною нумерації, під час його підготовки до розгляду у другому читанні.

7. Рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду в другому читанні проекту Закону України про управління відходами (реєстр. № 2207-1-д) в остаточній редакції, прийняти його в другому читанні та в цілому.

8. Доповідачем від Комітету при розгляді питання на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити народного депутата України – Голову підкомітету з питань державної політики у сфері поводження з відходами Нестеренка Кирилла Олександровича.

Голова Комітету

О. БОНДАРЕНКО

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: БОНДАРЕНКО ОЛЕГ ВОЛОДИМИРОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000764A4D00C2BA5903
Дійсний до: 11.04.2023 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-15/03-2022/98218 від 19.06.2022

945617